

dr hab. Jakub Jan Zięty
Katedra Prawa Gospodarczego i Prawa Handlowego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgr. Wojciecha Studzińskiego
pt. „Świadczenie pomocy prawnej przez adwokatów i radców prawnych jako
***Działalność gospodarcza*”**

W wykonaniu uchwały Rady Dyscypliny Nauki Prawne oraz Ekonomia i Finanse Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii, Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 21 października 2024 r., powołującej mnie na recenzenta w przewodzie doktorskim Pana mgr. Wojciecha Studzińskiego, mam zaszczyt przedstawić recenzję rozprawy doktorskiej pt. „Świadczenie pomocy prawnej przez adwokatów i radców prawnych jako *Działalność gospodarcza*”, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Szydło.

Po zapoznaniu się z treścią rozprawy stwierdzam, że:

1. rozprawa stanowi oryginalne rozwiązanie przez doktoranta zagadnienia naukowego,
2. Autor wykazał w rozprawie ogólną wiedzę teoretyczną w dziedzinie nauk prawnych (nauk społecznych), w dyscyplinie prawo (nauki prawne),
3. przedstawioną rozprawą Kandydat do stopnia naukowego potwierdził posiadanie umiejętności do samodzielnego prowadzenia pracy naukowo-badawczej.

Oznacza to w całości, że oceniana rozprawa doktorska odpowiada kryteriom określonym w art. 13 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych

i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, co pozostaje w związku z obowiązywaniem dyspozycji art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Mając powyższe na uwadze opowiadam się za dopuszczeniem Pana mgr. Wojciecha Studzińskiego – po spełnieniu przez Niego pozostałych przewidzianych prawem warunków – do publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

W uzasadnieniu tego wniosku przedstawiam następujące argumenty, ale także uwagi i spostrzeżenia, jakie nasunęły mi się w czasie analizy treści dysertacji i opracowywania recenzji:

1. Wybór problemu badawczego i sformułowanie tematu dysertacji

Autor recenzowanej rozprawy doktorskiej dokonał właściwego wyboru przedmiotu swych badań. Podjęte zagadnienie naukowe jest bowiem aktualne, mimo istnienia w tym zakresie opracowań artykułowych i monograficznych. Wcześniejsze publikacje badały przede wszystkim zakres wykonywania zawodu radcy prawnego lub adwokata a jedynie marginalnie dotykały kwestii prowadzenia działalności gospodarczej. Dlatego też podjęty przez doktoranta trud całościowych badań, których przedmiotem jest prowadzenia działalności zawodowej przez radców i adwokatów jako działalności gospodarczej, należy uznać za potrzebny i zasadny.

Ujęcie tematu przez Autora dysertacji jasno pokazuje, że istniała potrzeba całościowej analizy kwestii kwalifikacji wykonywania wolnych zawodów tj. adwokat czy radca prawny, jako działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa publicznego. Autor dostrzega natomiast kwestie występowania różnych definicji działalności gospodarczej na gruncie prawa prywatnego i publicznego oraz analizuje ich wzajemne relacje. Warto zaznaczyć, że pomoc prawna w pewnym zakresie jest organizowana i finansowana przez Państwo. Dotyczy to chociażby zapewniania pomocy prawnej z urzędu lub bezpłatnej pomocy prawnej. Jednakże nawet taki wpływ Państwa na świadczenie pomocy prawnej, nie wpływa na możliwość kwalifikacji wykonywania wolnych zawodów jako działalności gospodarczej zarówno w

rozumieniu prawa publicznego jak i prawa prywatnego. Co więcej już we wstępie Autor słusznie wskazuje, że wykonywana działalność zawodowa przez radców prawnych i adwokatów jest kwalifikowana i rejestrowana jako działalność gospodarczej. Wiąże się to z reguły z wyborem możliwości opodatkowania oraz rozliczenia kosztów jej prowadzenia. Jednak ten sposób kwalifikacji rodzi praktyczne i prawne wątpliwości w odniesieniu do zagadnień szczegółowych. Jako przykład który dostrzega też Doktorant, można wskazać wpływ regulacji – zwłaszcza prawa publicznego – na wykonywanie wolnego zawodu – chociażby w zakresie nakładania obowiązków stojących w sprzeczności z zachowaniem tajemnicy zawodowej czy wężej tajemnicy obrończej.

Już we wstępie Autor wskazuje przedmiot dysertacji, którym jest analiza powszechnie obowiązujących norm prawa publicznego odnoszących się do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu pomocy prawnej. Dodatkowo analiza objęła normy prawa prywatnego wynikające m.in. regulacji form wykonywania działalności adwokata czy radcy prawnego. Doktorant wskazuje zagadnienia szczegółowe, do których zalicza:

- 1) Ustalenie, czy pojęcie pomocy prawnej da się zdefiniować pod względem dogmatycznym,
- 2) ustalenie, czy statusu przedsiębiorcy oraz stworzenie możliwości świadczenia pomocy prawnej w ramach wykonywania działalności gospodarczej wpływa na pełnienie funkcji obrończych w zapewnieniu funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości,
- 3) ustalenie czy nadanie adwokatom i radcom prawnym statusu przedsiębiorców i uznanie przez ustawodawcę, że świadczenie pomocy prawnej może następować w ramach wykonywania działalności gospodarczej ma znaczenie z perspektywy obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

Dysertacja przygotowana przez Pana mgr. Wojciecha Studzińskiego jest potrzebna i niezależnie od innych opracowań posiada walor nowości. Zagadnienie

naukowe zatem obiektywnie występuje i istniała nieodparta potrzeba jego naukowego opracowania.

Temat rozprawy doktorskiej został sformułowany prawidłowo – zarówno pod względem zgodności formalnoprawnej użytych pojęć, jak i pod kątem poprawności logicznej i systemowej. Tytuł dysertacji odpowiada zatem obszarowi podjętych i przeprowadzonych badań oraz jest zgodny z treścią recenzowanej dysertacji.

2. Założenia rozprawy doktorskiej i użyte metody badawcze

Przedmiotem rozprawy jest analiza powszechnie obowiązujących norm prawa publicznego odnoszących się do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu pomocy prawnej. Dodatkowo analiza objęła przepisy regulujące formy wykonywania tej działalności.

Celem rozprawy, na który wskazuje jej Autor, jest kompleksowe przedstawienie tematyki świadczenia pomocy prawnej jako działalności gospodarczej wykonywanej przez adwokatów i radców prawnych. Autor proponuje prezentację uzyskanych danych badawczych w ujęciu administracyjnoprawnym. Takie ujęcie byłoby zbyt wąskie, więc Autor słusznie zawarł odniesienia do prawa konstytucyjnego, cywilnego czy handlowego, ale również do regulacji prawa unijnego (dyrektywa usługowa). Realizując ten cel, Autor musiał ustalić znaczenie pojęcia „działalności gospodarczej”, „świadczenie pomocy prawnej”. Dodatkowo konieczna była ocena zasadności reglamentacji dostępu do wolnych zawodów oraz możliwości świadczenia pomocy prawnej przez inne podmioty niż przedstawiciele wolnych zawodów. W ramach analizy doktorant przedstawił także formy w jakich może być wykonywany zawód radcy prawnego i adwokata, poddając krytycznej analizie zakaz wykonywania tej działalności w formie spółek kapitałowych. Dopełnieniem tych rozważań jest kwestia związana z nakładanymi obowiązkami na przedsiębiorców.

Głównymi tezami tej są: 1. Dopuszczenie w polskim systemie prawnym świadczenia pomocy prawnej przez adwokatów i przez radców prawnych w ramach wykonywania działalności gospodarczej nie pozostaje w sprzeczności ze statusem tych zawodów jako wolnych i nie ma znaczenia dla dalszego kwalifikowania ich jako zawodów zaufania publicznego i jako wolnych zawodów; 2. Istniejący w polskim systemie prawnym dualizm rozwiązań warunkujących podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu pomocy prawnej, a polegający na nałożeniu rozmaitych ograniczeń prawnych na adwokatów i radców prawnych i braku takich ograniczeń wobec innych przedsiębiorców zajmujących się wykonywaniem takiej działalności gospodarczej nie ma uzasadnienia prawnego, w szczególności za jego utrzymaniem nie przemawia ważny interes publiczny; 3. Wprowadzenie przez ustawodawcę szeregu ograniczeń dotyczących sposobu wykonywania przez adwokatów i przez radców prawnych działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu pomocy prawnej zaburza wolną konkurencję z przedsiębiorcami zajmującymi się taką samą działalnością, lecz niebędącymi adwokatami lub radcami prawnymi; 4. Utrzymywanie zakazu świadczenia pomocy prawnej przez adwokatów i radców prawnych w formie spółek kapitałowych jest bezcelowe; 5. Wykonywanie niektórych obowiązków publicznoprawnych nakładanych na adwokatów i na radców prawnych jako przedsiębiorców może w nieuzasadniony sposób godzić w tajemnice zawodowe, które stanowią o istocie tych zawodów. Istnieje potrzeba opracowania rozwiązań ustawowych uchylających niebezpieczeństwo naruszenia tajemnic zawodowych; 6. Na adwokatów i na radców prawnych ustawodawca nakłada coraz więcej obowiązków o charakterze publicznoprawnym, które nie mają bezpośredniego związku ze świadczeniem pomocy prawnej, a które przez stopień ich skomplikowania i ich ilość ograniczają możliwość realizacji celu zarobkowego działalności gospodarczej, a jednocześnie ich niewykonywanie może skutkować pozbawieniem prawa do wykonywania zawodu; 7. Świadczenie pomocy prawnej wymaga reglamentacji, zarówno gdy chodzi o dostęp do zawodów adwokata i radcy prawnego, jak i do działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu tej pomocy, jednak dalsze utrzymywanie części ograniczeń reglamentacyjnych nie ma uzasadnienia prawnego. Co ważne w ramach ograniczeń

Autor bada wpływ wewnętrznych regulacji samorządu zawodowego na sposób świadczenia pomocy prawnej oraz treść umowy spółek w ramach których jest wykonywany wolny zawód.

Stawiając cel oraz wskazane tezy badawcze Autor zastosował adekwatne metody badawczej. Podstawową metodą badawczą wykorzystaną w pracy jest metoda prawno-dogmatyczna. W niezbędnym zakresie celem pełniejszego zrozumienia złożonych zagadnień posłużono się również metodą historyczno-prawną. Pozwala to na częściowe zrozumienie sposobu kształtowania treści norm prawnych związanych z tworzeniem wzorców zachowań. Za wartościowe i potrzebne należy uznać wykorzystanie metody prawno-porównawczej, choć w niewielkim stopniu. Za ciekawe rozwiązanie, zresztą coraz częściej stosowane w pracach badawczych, jest posługiwanie się zestawieniami danych ilościowych dotyczących różnych aspektów związanych ze wykonywaniem zawodów rady prawnego lub adwokata a także formami wykonywania zawodu przez zagranicznych prawników. Te dane dopełniły zakres prowadzonych analiz wzmacniając tezy stawiane przez Doktoranta.

Przyjęte założenia i metody badawcze lokują dysertację w kategorii prac teoretycznoprawnych (doktrynalnych) uwzględniająca i oceniająca najważniejsze rozwiązania normatywne, przez pryzmat praktyki i orzecznictwa, ale również istniejącego w badanym obszarze stanu wiedzy naukowej z zakresu nauk prawnych i związkowych dyscyplin naukowych.

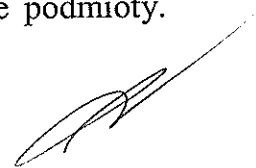
Stwierdzam, że przekazana mi do recenzji rozprawa jest interesująca pod względem metodologicznym i merytorycznym, albowiem postawione przez autora cele zostały zrealizowane w trakcie prowadzonych badań, które zostały przedstawione w dysertacji.

3. Konstrukcja pracy

Dysertacja składa się z sześciu rozdziałów oraz wstępu i zakończenia. W pierwszym rozdziale pt. „Świadczenie pomocy prawnej” Autor analizuje podstawowe dla pracy pojęcie „świadczenia pomocy prawnej”, dokonując jego analizy

dogmatycznej. W tym rozdziale następuje także ustalenie zakresu desygnatowego wskazanego pojęcia. Poczynione ustalenia są przyczynkiem do rozważań zawartych w kolejnym rozdziale. Pierwszy rozdział obejmuje dyskusję naukową o pojęciu i zakresie tajemnicy zawodowej, jako elementu wyróżniającego wykonywanie zawodów radcy prawnego i adwokata od innych podmiotów świadczących „usługi prawne”. Rozważania zawarte w drugim rozdziale zatytułowanym „Kwalifikowanie świadczenia pomocy prawnej jako działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy prawo przedsiębiorców” odnoszą się do analizy pojęcia „działalność gospodarcza” oraz „przedsiębiorca”. Tego pierwszego pojęcia nie można badać bez wskazania jego cech. W kontekście tematu pracy zasadne było dokonania szerokiej analizy pojęcia wolnych zawodów a także odpowiedź na pytanie czy jego zakres desygnatowy jest tożsamy z pojęciem zawodów zaufania publicznego. Autor dochodzi do wniosku, że te pojęcia nie są tożsame. Wniosek ten jest ważny przy analizie prowadzenia działalności gospodarczej przez radców prawnych i adwokatów. W tym rozdziale omówiono cechy wykonywania działalności gospodarczej odnosząc je do sposobu świadczenia pomocy prawnej. Autor określił także w jakim zakresie działalność zawodowa spełnia cechy prowadzenia działalności gospodarczej. Doktorant udzielił pozytywnej odpowiedzi na pytanie czy możliwe jest zakwalifikowanie wykonywania zawodu radcy prawnego lub adwokata jako działalności gospodarczej. Trzeci rozdział pt. „Dopuszczenie do wykonywania zawodów adwokata i radcy prawnego” dotyczy kwestii reglamentacji dostępu do zawodu radcy prawnego oraz adwokata. W tym rozdziale Autor wskazuje rolę samorządów zawodowych na wykonywanie działalności zawodowej w tym ich wpływ na wykonywanie zawodu i prowadzenie działalności gospodarczej. W czwartym rozdziale zatytułowanym „Reglamentacja działalności gospodarczej adwokatów i radców prawnych jako przejaw ograniczenia ich wolności gospodarczej” doktorant dotyczy reglamentacji działalności gospodarczej adwokatów i radców prawnych. Ograniczenia te zostały poddane wielopłaszczyznowej analizie. Badania te pozwoliły Autorowi stwierdzić, że w polskim systemie prawnym funkcjonuje szereg ograniczeń wolności działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu pomocy prawnej przez adwokatów i przez radców prawnych. Takich ograniczeń natomiast przepisy nie przewidują dla „usług prawnych” świadczonych przez inne podmioty.

Rozdział piąty pt. „Formy prawne wykonywania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu pomocy prawnej” dotyczy form organizacyjno-prawnych, które mogą być wykorzystane do wykonywania działalności zawodowej przez radców prawnych i adwokatów. W tym też rozdziale Autor poddał krytyce ograniczenie możliwości prowadzenia działalności przez radców i adwokatów w formie spółek kapitałowych. Autor omówił również przepisy prawa europejskiego, oraz formy wykonywania działalności przez prawników zagranicznych. W rozdziale VI pt. „Publicznoprawne obowiązki spoczywające na adwokatach i radcach prawnych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie pomocy prawnej” Autor omówił różne obowiązki publicznoprawne spoczywające na adwokatach i na radcach prawnych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie pomocy prawnej. W tym rozdziale przedstawiono analizę pojęcia „obowiązek publicznoprawny” jako konstrukcji publicznoprawnej. Oprócz analizy dokonano również identyfikacji obowiązków spoczywających na radcach prawnych i adwokatach wynikających np. z ustawy prawo przedsiębiorców, czy przepisów o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy.

W każdym z rozdziałów Autor prezentuje częściowe swoje wyniki badań oraz ich podsumowanie. Natomiast na końcu pracy zawarte jest podsumowanie, w którym zawarto najistotniejsze wnioski z badań, a także propozycje *de lege ferenda*.

Praca pod względem konstrukcyjnym jest usystematyzowana, zaś rozdziały podzielone na mniejsze jednostki redakcyjne. Pod kątem struktury wewnętrznej dysertację należy uznać za właściwie skonstruowaną oraz zachowującą odpowiednie proporcje omawianą w poszczególnych rozdziałach. Ich tytuły odpowiadają zawartych w nich treściom. Struktura podziału rozważań jest przy tym odpowiednia do przedmiotu pracy, a tak skomponowana całość jest pod tym względem logiczna i spójna.

O warsztacie badawczym Autora dysertacji świadczy umieszczona na końcu bibliografia, która zawiera spis wykorzystanej w pracy literatury zarówno krajowej jak i zagranicznej a także wielość wykorzystanego orzecznictwa. Zdaniem recenzenta, zgromadzony i wykorzystany materiał źródłowy jest znaczny, co należy ocenić pozytywnie. Bazę źródłową recenzowanej rozprawy można w tym kontekście uznać za prawie kompletną, podkreślając przy tym rzetelność przeprowadzonej kwerendy.

Autor dysertacji posiada zatem umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej i ogólnej znajomości stosowania metodyki badawczej.

4. Ocena pracy pod względem formalnym

Praca została napisana prawidłowo pod względem formalnym. Język jakim napisano rozprawę jest poprawny i zrozumiały. Autor stara się nadać swym wypowiedziom postać opisów i stwierdzeń. Autor prezentuje zagadnienia, stawia tezy i hipotezy badawcze oraz stosując metody naukowe analizuje je wskazując na własne stanowisko oraz niejednokrotnie przedstawiając swoje rozwiązania dostrzeżonych wątpliwości.

W pracy nie dostrzeżono błędów formalnych i dyskwalifikujących błędów rzeczowych. Występują natomiast uchybienia techniczne, literówki, które zdarzają się jednak nie mogą stanowić przyczyny dyskwalifikacji pracy. Powyższe zastrzeżenia natury formalnej nie mają jednak istotnego znaczenia dla całościowego przekazu i w istotny sposób nie wpływają na pozytywną ocenę merytoryczną rozprawy.

5. Uwagi szczegółowe

Sformułowana w osnowie recenzji ogólnie pozytywna ocena rozprawy doktorskiej nie oznacza, że nie można wnieść uwag szczegółowych do prezentowanych przez doktoranta tez i poglądów. Zadaniem recenzenta jest wszak zwrócenie uwagi na kwestie, które można byłoby rozszerzyć. Jednak wszelkie uwagi mają jedynie skłaniać do dyskusji oraz wzbogacenia rozprawy.

W pierwszej kolejności można byłoby zwrócić uwagę na obszerność recenzowanej dysertacji. Nie zawsze koniecznej jest szerokie powtarzanie argumentacji w sytuacji, gdy wystarczyłoby jedynie odnieść się do wypracowanych w doktrynie poglądów i co najwyżej Bezwzględnie pozwoliłoby to na bardziej zwarte w swojej treści wywody dotyczące istotnych dla tematu dysertacji analiz.

Zgodzić się należy z konkluzją Autora, że działalność radców i adwokatów może stanowić działalność gospodarczą. Kwalifikacja taka musi uwzględniać przepisy na podstawie, których ona następuje. Tym samym na gruncie przepisów prawa publicznego prowadzenie działalności zawodowej musi posiadać cechy definicji wynikającej z przepisów prawa przedsiębiorców. Natomiast na gruncie prawa cywilnego, możliwe jest wywiedzenie poglądu, że działalność zawodowa zawsze jest działalnością gospodarczą, bez względu na spełnienie przez nią cech przypisywanych działalności gospodarczej na gruncie prawa publicznego. Słusznie zauważa też Autor dysertacji, że świadczenie pomocy prawnej przez radców i adwokatów wiąże się ze szczególnym charakterem relacji pomiędzy profesjonalnym pełnomocnikiem a klientem, na rzecz którego jest ona świadczona. Ta szczególna relacja wynika z zakwalifikowania zawodu radcy prawnego i adwokata do zawodów zaufania publicznego. Niestety może to wywoływać również konflikty pomiędzy nakładanymi przez prawo publiczne obowiązkami a zobowiązaniem do zachowania tajemnicy zawodowej. W tym kontekście słusznie Autor poświęcił dość swoją uwagę obowiązkom radców prawnych i adwokatów, które wynikają z faktu zakwalifikowania ich działalności do działalności gospodarczej, a także coraz większe obowiązki w toku procesu, które również wiążą się ze wzrostem kosztów prowadzenia działalności. Faktycznie wzrost obowiązków i obciążeń przekłada się na koszty prowadzenia działalności, jednak dotyczy to wszystkich podmiotów wykonujących działalność gospodarczą. Jednak kwestie te raczej związane są z kwestiami ekonomicznymi i dlatego w ostateczności koszty te poniosą klienci.

Istotny problem jaki został poruszony dotyczy ingerencji państwa w tajemnice zawodową. Konflikt między tymi wartościami jest widoczny na gruncie przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy. Doktorant wyróżnia trzy zakresy obowiązków: 1. obowiązki związane z dokonywaniem ocen ryzyka oraz ich udostępnianiem; 2. obowiązki związane ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego; 3. obowiązki denuncjacje. Najwięcej kontrowersji budzi ta trzecia kategoria obowiązków. Przepisy nakładają obowiązek informowania o podejrzeniu dokonywania lub zamierzenia przez klienta, z którym łączy adwokata lub radcę prawnego stosunek zaufania czynności naruszających wskazane wyżej przepisy. W

tym zakresie wprowadzone przepisy wymagają ścisłej wykładni a i tak można mieć wątpliwości czy w ogóle wartości jaką jest bezpieczeństwo publiczne można przyznać pierwszeństwo przez ochrona tajemnicy zawodowej, czy węższej tajemnicy obrończej. W też zakresie należy zgodzić się z doktorantem, że polski ustawodawca nie dokonał w sposób prawidłowy transpozycji przepisów dyrektywy unijnej.

Doktorant dostrzega również problem charakteru uchwał samorządów zawodowych, w zakresie w jakim wpływają one na sposób wykonywania wolnego zawodu, a nawet na treść umów dotyczących form w jakim może ona być prowadzona.

Doktorant postuluje dopuszczenie prowadzenia wykonywania zawodu radcy czy adwokata w ramach spółek kapitałowych. Jednak jak się wydaje nie dostrzega złożoności tego zagadnienia. Stosunek między radcą (adwokatem) jest stosunkiem co zaufania, i z tego powodu świadczenie z niego wynikające powinno być wykonywane osobiście. Z tego też powodu wykonywanie zawodu radcy prawnego w formie spółki kapitałowej wymagałoby zmiany podejścia tego stosunku a także to wynikającej z niego osobistej odpowiedzialności usługobiorcy. Być może wprowadzenie solidarnej odpowiedzialności spółki z adwokatem byłoby jakimś rozwiązaniem jednak nie wydaje się, żeby obecnie postulat dopuszczenia wykonywania zawodu w formie spółek kapitałowych udało się zrealizować. Raczej należałoby podjąć próby ograniczenia dopuszczenia do wykonywania usług prawniczych – świadczenia, pomocy prawnej – przez inne niż profesjonalne podmioty w tych formach. Tym samym można zadać doktorantowi pytanie jak w jego ocenie problem osobistego świadczenia i odpowiedzialności można byłoby rozwiązać w przypadku dopuszczenia formy spółek kapitałowych do wykonywania zawodu.

6. Podsumowanie

W podsumowaniu uwag recenzyjnych stwierdzam, że przedłożona rozprawa jest opracowaniem trudnego, a równocześnie istotnego zagadnienia naukowego.

Oczywiście, jak każda lektura, wywołuje pytania i wątpliwości, które nie wpływają jednak na wyrażoną na wstępie pozytywną ocenę merytoryczną.

Konkluzja końcowa

Konkludując, rozprawa doktorska Pana mgr. mgr. Wojciecha Studzińskiego pt. „Świadczenie pomocy prawnej przez adwokatów i radców prawnych jako Działalność gospodarcza”, mimo zgłoszonych uwag, zasługuje na pozytywną ocenę. Stanowi wzbogacenie nauk prawa handlowego o propozycje rozwiązań ciągle aktualnego zagadnienia naukowego. To wszystko uzasadnia stwierdzenie, że rozprawa odpowiada ustawowym wymogom stawianym pracom doktorskim.

W związku z powyższym wnoszę o dopuszczenie Kandydata do niższego stopnia naukowego do dalszych czynności w przewodzie doktorskim.

Olsztyn, dnia 11 listopada 2024 r.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jacek Kozłowski', is written in a cursive style.